

9. Závěr

Česká občanskoprávní úprava doznala v minulosti mnohých změn, které nebyly vždy v souladu s principy obecně uznávanými v okolních evropských zemích. Tradiční vliv rakouského práva vystřídal od padesátých let vliv práva sovětského. V současnosti a hlavně v souvislosti s přípravou přijetí nové kodifikace občanského práva vrcholí snahy o navrácení naší občanskoprávní úpravy zpět mezi vyspělé evropské kodexy.

Právní úprava práva stavby, na kterou jsem se v této práci zaměřil, je jedním z těch institutů, které doposud našemu právnímu řádu chybí, přestože v něm bude opět mít své místo. Vzhledem k tomu, že tento právní institut je opět vzkříšován, rozhodl jsem se do této mé práce zařadit jako přílohu též historický vzor smlouvy o právu stavby¹⁰⁰. Považuji totiž za správné, aby připomenutím takového historického vzoru bylo možné snáze navázat na naši právní historii i při vytváření nových smluvních vzorů.

Vrátím-li se k návrhu nového občanského zákoníku, domnívám se, že úprava práva stavby v něm uvedená je až na uvedené výhrady dostatečná a pokrývá většinu situací, které mohou z praktického používání práva stavby vzniknout. Protože se jedná o institut v našem právním řádu dosud chybějící, zákonitě je chudá i judikatura, která se uvedeným

100 Viz. Novák, Karel: Sbíрка vzorců soukromoprávních smluv a prohlášení; Praha 1931, str. 278n.

problémem zabývala. Práce na přípravě nového civilního kodexu se již blíží do svého konce a blíží se i doba, kdy bude celý návrh předložen poslanecké sněmovně k projednání. Doba, kdy nová úprava nabude účinnosti, pokud se tomu vůbec v nejbližší době stane, není zatím stále jistá. Zbývá jen doufat, že návrh zákona překoná dílčí nedostatky a nedozná přitom v legislativním procesu závažnější újmu.